NORAKSTS
Lieta Nr.42801209
A04983 – 10/43

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2010.gada 25.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pieteicējas pārstāvim *R.T.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *A.B.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *I.B.* pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 21.aprīļa lēmuma Nr.19.2/9053 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 29.maijā Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā saņemts *I.B.* (turpmāk arī pieteicēja) pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī VID vai atbildētājs) ģenerāldirektora 2009.gada 21.aprīļa lēmuma Nr.19.2/9053 atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 2.jūnija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] 2008.gada 9.decembrī pieteicējai sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA487613 par to, ka pieteicēja pārdevusi alkoholisku dzērienu un cigaretes nepilngadīgai personai.

2009.gada 5.februārī VID Vidzemes reģionālās iestādes direktora vietniece pieņēma lēmumu Nr.F29-9.2-7/111/09 (turpmāk arī Sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma pieteicējai piemērot naudas sodu Ls 200 apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) 155.panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Pieteicēja Sākotnējo lēmumu pārsūdzēja VID ģenerāldirektoram.

2009.gada 21.aprīlī VID ģenerāldirektors pieņēma lēmumu Nr.19.2./9053 (turpmāk arī Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu.

[3] Nepiekrītot VID ģenerāldirektora Lēmumam pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[3.1] Pieteicēja norāda, ka Lēmums ir prettiesisks, jo nepilngadīgās personas identitāti nav bijis iespējams noskaidrot pat administratīvās lietas izskatīšanas laikā. Pieteicēja arī apšauba, vai minētā persona vispār ir bijusi nepilngadīga, jo pie policistiem atradās bez vecākiem vai skolas pedagoga.

[3.2] Papildus pieteicēja vērš uzmanību, ka, atkārtoti izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, tajā parādījās vēl viens ar 2009.gada 21.janvāri datēts dienesta ziņojums, kurš no iepriekšējā atšķiras ar to, ka tajā jau norādīts kaut kādas, iespējams nepilngadīgas, personas vārds un uzvārds, bez dzimšanas datiem, kas liecina par lietas materiālu falsifikāciju.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 3.jūlijā saņemts atbildētāja paskaidrojums. Atbildētājs pieteikumu neatzīst un papildus Lēmumā norādītajam paskaidro sekojošo.

[4.1] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) 155.panta trešajā daļā paredzēta atbildība par alkoholisko dzērienu un tabakas izstrādājumu pārdošanu nepilngadīgajiem. Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta otrajā daļā noteikts, ka alkoholiskos dzērienus aizliegts pārdot personām, kas jaunākas par 18 gadiem. Lai pārliecinātos par pircēja vecumu, mazumtirgotāja pienākums ir pieprasīt, lai pircējs uzrāda personu apliecinošu dokumentu. Pēc mazumtirgotāja vai uzraudzības un kontroles iestādes pieprasījuma pircēja pienākums ir apliecināt savu personu un vecumu, uzrādot personu apliecinošu dokumentu.

Lemjot par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības un piemērojot administratīvo sodu LAPK 155.panta trešās daļas ietvaros, ir jākonstatē, vai pārdotais priekšmets ir alkoholiskais dzēriens un tabakas izstrādājums, kā arī, vai alkoholiskais dzēriens un tabakas izstrādājums ir pārdots nepilngadīgai personai.

No pieteikuma satura izriet, ka pieteicēja neapstrīd alkoholiska dzēriena un tabakas izstrādājuma realizācijas faktu, bet gan apstrīd pircēja vecumu un lietā esošo pierādījumu likumību.

No lietas materiāliem izriet, ka pārdotie priekšmeti ir alkoholiskais dzēriens un tabakas izstrādājums, ko apliecina pieteicējas paraksts uz 2008.gada 9.decembra administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA487613 un pieteicējas paskaidrojums policijai. Pieteicēja lietā sniegtajā paskaidrojumā norādīja, ka pircējam prasījusi uzrādīt personu apliecinošus dokumentus, bet viņam dokumentu nebija līdzi, tādēļ pieteicēja, spriežot pēc pircēja izskata, nolēmusi, ka viņš ir pilngadīgs un pārdevusi viņam alkoholisko dzērienu un tabakas izstrādājumu.

Līdz ar to secināms, ka lietā ir pierādījumi tam, ka pieteicēja pārdevusi alkoholisko dzērienu un tabakas izstrādājumu nepilngadīgai personai, nepārliecinoties par tās vecumu.

[4.2] Atbildētājs uzskata, ka nav nozīmes tam apstāklim, kāds ir bijis nepilngadīgās personas vizuālais izskats. Pārdevēja pienākums, pārdodot tabakas izstrādājumus, ir pārliecināties par pircēja patieso vecumu, pieprasot uzrādīt personas vecumu apliecinošu dokumentu, nevis vērtējot pircēja vizuālo izskatu. Gadījumā, ja pārdevējs pirms alkoholisko dzērienu un tabakas izstrādājumu pārdošanas paļaujas uz subjektīvu pircēja vecuma noteikšanu un nepieprasa pircējam uzrādīt personu apliecinošu dokumentu vai to nepārbauda,

pārdevējam ir jāapzinās, ka tiek pieļauta iespējama administratīvā pārkāpuma izdarīšana.

[4.3] Pretenzijas par administratīvā pārkāpuma protokola saturu un pārkāpuma būtību protokolā un paskaidrojumā nav norādītas, no kā secināms, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī pieteicēja pārkāpumam ir piekritusi, savukārt pieteikumā minētie fakti par konkrētā pirkuma veikšanu neatbilst pieteicējas 2008.gada 9.decembra paskaidrojumā norādītajām ziņām, kā arī policijas amatpersonas dienesta ziņojumos izklāstītajiem lietas faktiskajiem apstākļiem.

[4.4] Tāpat, izvērtējot lietas materiālus, secināms, ka alkoholiskais dzēriens un tabakas izstrādājums ir pārdots nepilngadīgai personai, proti, 1992.gada 17.augustā dzimušajam *A.R.* (pārkāpuma izdarīšanas laikā personai bija 16 gadi), ko apliecina pieteicējas paraksts uz 2008.gada 9.decembra administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA487613, 2008.gada 9.decembra un 2009.gada 21.janvāra Cēsu rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 2.iecirkņa priekšnieka *A.C.* dienesta ziņojumi un izdrukas kopija no Personas datu pārlūka.

[4.5] Atbilstoši likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6.punktam policijas darbiniekiem ir pienākums novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus. Saskaņā ar likuma „Par policiju" 19.panta otrās daļas 1.punktu pašvaldības policijas pienākumos ietilpst likumpārkāpumu profilakse, lai šo pienākumu izpildītu, policijas darbiniekiem ir tiesības izdarīt kontrolpirkumus, tostarp, lai pārbaudītu, vai tiek ievērotas Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta otrās daļas prasības. Kontrolpirkuma izdarīšana ir tiesiska darbība, kuras mērķis ir noskaidrot, vai tiek ievērotas likuma prasības. Atbildētājs uzskata, ka apstāklim, ka nepilngadīgais kontrolpirkumu veica bez vecāku vai pedagoga uzraudzības, sekojot policijas darbinieku norādījumiem, nav ietekmes uz pieteicējas vainu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[4.6] 2009.gada 16.janvārī VID Vidzemes reģionālās iestādes direktora vietniece izprasīja no Cēsu rajona policijas pārvaldes papildus pierādījumus *I.B.* administratīvā pārkāpuma lietā.

Valsts policijas Cēsu rajona policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks 2009.gada 22.janvārī nosūtīja VID Vidzemes reģionālajai iestādei *I.B.* papildus lietas materiālus, tajā skaitā, arī Cēsu rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 2.iecirkņa priekšnieka *A.C.* 2009.gada 21.janvāra dienesta ziņojumu.

Atbildētāja ieskatā, policijas darbinieka liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Konkrētajā gadījumā VID rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks būtu neobjektīvs vai nekompetents pieteicējas administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Arī pieteicēja nav norādījusi uz apstākļiem, kas varētu būt pamatā policijas darbinieka apzināti nepatiesu ziņu sniegšanai.

Izvērtējot minētos apstākļus, secināms, ka pieteicējas izdarītais administratīvais pārkāpums atbilst LAPK 155.panta trešajā daļā paredzētajam

administratīvā pārkāpuma sastāvam. Lemjot par administratīvā soda uzlikšanu, tika veikta pilnīga un objektīva lietas apstākļu noskaidrošana, administratīvā pārkāpuma esamība ir pierādīta un pamatota ar lietā esošajiem pierādījumiem. Pieteicējai piemērots minimālais naudas sods, un tas ir vērtējams kā samērīgs ar izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem.

Atbildētāju pārstāvošās iestādes pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.

[6] Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki *A.R.*, *A.C.* un *S.S.*.

[6.1] *A.R.* liecināja, ka viņa tēvs, kurš strādā policijā, palūdza, lai aizbrauc reidā uz veikalu, jo liecinieks ir nepilngadīgs. 2008.gada 9.decembrī kopā ar diviem policistiem, no kuriem viens bija *A.C.*, ar automašīnu piebraukuši pie veikala Priekuļos. Policijas darbinieki lieciniekam iedevuši desmit latus, viņš iegājis veikalā un paprasījis alkoholisko dzērienu un cigaretes. Pieteicēja, nepaprasot pasi, iedeva prasīto alkoholisko kokteili stikla pudelē, cigaretes un čeku, pēc kā liecinieks izgājis ārā no veikala. Tad kopā ar policistiem atgriezies veikalā veikalā. Policisti pieteicējai teikuši, ka viņa pārdevusi nepilngadīgajiem alkoholisko dzērienu un cigaretes. Pieteicējai tika parādīta liecinieka pase, čeks, nopirktais alkoholiskais dzēriens un cigaretes, bet lieciniekam palūdza iet uz automašīnu, kamēr tiks sastādīts protokols. Liecinieks arī norādīja, ka, pieteicējai uzrādot viņa pasi, tika aizklāts viņa vārds un uzvārds, bet dzimšanas gadu un personas kodu viņa redzēja, pat divas reizes *(lietas 51. un 52.lapa)*.

[6.2] *A.C.* liecināja, ka 2008.gada 9.decembrī notika Valsts policijas plānots reids pa Cēsu rajonu, kura laikā tika pārbaudīts, vai tirdzniecības objektos jauniešiem netirgo alkoholu un cigaretes. *A.C.* norādīja, ka braukuši ne tikai uz Priekuļiem, bet arī uz Raunu. Kontrolpircējs bija liecinieka darba kolēģa dēls, kuram uz to brīdi bija 16 gadi, un kurš ar vecāku mutisku atļauju veica kontrolpirkumus. Viens no pārbaudes objektiem bijis Priekuļu pagasta veikals „*/Nosaukums/*", kas atrodas tuvumā Priekuļu tehnikumam, kur pulcējas ļoti daudz jaunieši. Piebraucot pie veikala, policijas darbinieki jaunietim iedevuši naudu, precīzu naudas summu liecinieks neatceras, bet varētu būt Ls 5, lai nopērk alkoholu un cigaretes. Jaunietis iegājis veikalā, viņam līdzi bijuši personīgie dokumenti, savukārt policijas darbinieki palikuši ārpusē, kur, redzot pa logu, ka jaunietis ir iepircies, policijas darbinieki arī gājuši iekšā. Jaunietis jau bija iznācis veikala priekštelpā, kad policijas darbinieki ar viņu satikās. Policijas darbinieki pajautājuši, vai pieteicēja pārdevusi jaunietim alkoholu un cigaretes, uz ko viņa atbildēja, ka pārdeva. Kad policijas darbinieki pajautājuši, vai viņa pārliecinājās par jaunieša vecumu, pieteicēja atbildējusi, ka tas kaut kā aizmirsies. Jaunietis parādījis savu pasi, pārdevēja pārliecinājās, ka viņam ir 16 gadi. Noformējot protokolu, iznācis veikala īpašnieks, kurš sācis apstrīdēt kontrolpirkuma veicēja vecumu. Lai pārliecinātos par viņa vecumu, policijas

darbinieki vēlreiz pasaukuši *A.*, kurš īpašniekam uzrādījis savu pasi ar bildi. Īpašnieks pārliecinājies, ka tā ir īstā persona, un policijas darbinieki turpinājuši noformēt dokumentus. Liecinieks arī norādīja, ka pieteicējai nebija nekādu šaubu par *A.* vecumu, viņa atzina savu vainu, ka nepārbaudīja, tādēļ piekrita parakstīt visus papīrus un savu viedokli nemainīja. Arī īpašnieks esot piekritis, ka pārkāpums noticis, bet vienalga noteica, ka lēmumu pārsūdzēšot *(lietas 52.lapa)*.

[6.3] *S.S.* liecināja, ka, cik atceras, bijis profilaktisks reids, kura mērķis bijis kontrolēt, vai netiek tirgots alkohols nepilngadīgajiem, tādēļ tika pārbaudītas tirdzniecības vietas Priekuļos, Raunas pagastā, laikam arī Līgatnē. Reidā policijas darbinieki bija paņēmuši līdzi darba kolēģa dēlu, kurš bija ar mieru veikt kontrolpirkumus. Veikals atradies blakus Priekuļu tehnikumam, kur mācās daudz audzēkņi, un iepriekš bija saņemtas sūdzības no iedzīvotājiem, ka nepilngadīgajiem tiek tirgots alkohols, notiek liela cīņa ar smēķētājiem, pie veikala skolēni arī lietojot alkoholiskos dzērienus. Piebraucot pie minētā veikala, policijas darbinieki iedevuši jaunietim naudu, iespējams 5 Ls, pēc kā viņš iegājis veikalā. Pēc brīža jaunietis nācis ārā, bet policijas darbinieki jau gājuši pie durvīm. Liecinieks redzējis, ka jaunietis nāk ārā no veikala ar pudeli un cigaretēm. Ieejot veikalā, policijas darbinieki stādījušies priekšā pieteicējai, arī veikala īpašnieks bija ienācis veikalā, paskaidrojuši lietas būtību. Īpašnieks lūdzis uzrādīt dokumentus, vai tiešām jaunietis ir nepilngadīgais. Policijas darbinieki uzrādījuši viņa pasi. Tajā brīdī pārdevēja un īpašnieks pārkāpumam piekrita, tika sastādīts protokols, pieņemti paskaidrojumi. Liecinieks arī norādīja, ka pieteicējai attiecībā par jaunieša vecumu viss bija skaidrs, jo viņa pase tika parādīta divas reizes. Uz vietas nav bijuši arī iebildumi par protokola noformēšanu *(lietas 52. un 53.lapa)*.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir noraidāms*.

[8] Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs atstājis negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta Vidzemes reģionālās iestādes direktora vietnieces 2009.gada 5.februāra lēmumu Nr.F29-9.2-7/111/09 par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 155.panta trešās daļas, bet sūdzību noraidījis.

Konkrētajā lietā tiesai jānoskaidro, vai pieteicēja ir pārkāpusi Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta otrās daļas un likuma „Par tabakas izstrādājumu ražošanas, realizācijas, reklāmas un smēķēšanas ierobežošanu" 7.panta trešās daļas nosacījumus, līdz ar to, vai atbildētājs Lēmumu ir pieņēmis pamatoti.

[9] Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta otrā daļa noteic, ka alkoholiskos dzērienus aizliegts pārdot personām, kuras ir jaunākas par 18

gadiem. Lai pārliecinātos par pircēja vecumu, mazumtirgotāja pienākums ir pieprasīt, lai pircējs uzrāda personu apliecinošu dokumentu. Pēc mazumtirgotāja vai uzraudzības un kontroles iestādes pieprasījuma pircēja pienākums ir apliecināt savu personu un vecumu, uzrādot personu apliecinošu dokumentu.

Likuma „Par tabakas izstrādājumu ražošanas, realizācijas, reklāmas un smēķēšanas ierobežošanu" 7.panta trešā daļa noteic, ka aizliegts pārdot tabakas izstrādājumus personām, kuras ir jaunākas par 18 gadiem. Par to tabakas izstrādājumu tirdzniecības vietās jābūt attiecīgam uzrakstam. Šaubu gadījumā pēc tirdzniecības vai policijas darbinieka pieprasījuma pircējam jāapliecina savs vecums, uzrādot personu apliecinošu dokumentu.

Saskaņā ar LAPK 155.panta trešo daļu par alkoholisko dzērienu un tabakas izstrādājumu pārdošanu nepilngadīgajiem – uzliek naudas sodu pārdevējam no divsimt līdz divsimt piecdesmit latiem.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona ir pārdevējs, kurš pārdevis nepilngadīgajam alkoholisko dzērienu un tabakas izstrādājumu.

[10] No izskatāmās lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicēja 2008.gada 9.decembrī atradās savā darba vietā veikalā „*/Nosaukums/*", *„/adrese/,* kurā viņa strādāja par pārdevēju. Lietā nav strīda arī par to, ka Valsts policijas darbinieki minētajā datumā veica profilaktisko reidu, kura laikā plkst.18.59 kontrolpirkuma veikšanai veikalā „*/Nosaukums/*" iesūtīja jaunieti, kurš pieteicējai lūdza pārdot viņam alkoholisko dzērienu „Džins" un cigaretes „Marlboro", kā arī par to, ka pieteicēja viņam minētās preces arī pārdevusi.

Lietā strīds ir par to, vai jaunietis, kuram pieteicēja pārdevusi alkoholisko dzērienu „Džins" un cigaretes „Marlboro", bija jaunāks par 18 gadiem.

Tādējādi tiesai ir jānoskaidro, vai jaunietis, kuram 2008.gada 9.decembrī plkst.18.59 veiktā kontrolpirkuma laikā veikalā „*/Nosaukums/*", *„/adrese/,* pieteicēja pārdeva alkoholisko dzērienu „Džins" un cigaretes „Marlboro", pirkuma brīdī bija jaunāks par 18 gadiem.

[11] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, kā arī policijas darbinieku sastādītie ziņojumi.

Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos pierādījumus.

[11.1] Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA487613, kurā norādīts, ka 2008.gada 9.decembrī plkst.18.59 veikalā „*/Nosaukums/*" pieteicēja, kura strādā uz darba līguma pamata veikalā par kasieri, pārdeva nepilngadīgajam „Džins" 0,5 litru tilpuma pudeli Ls 0,75 vērtībā un cigaretes „Marlboro" Ls 1,48 vērtībā *(lietas 34.lapa)*.

[11.2] Pieteicējas 2008.gada 9.decembra paskaidrojums, kurā viņa norāda, ka 2008.gada 9.decembrī atradās savā darba vietā veikalā „*/Nosaukums/*", kad ap plkst.18.57 veikalā ienācis jaunietis, kurš pieteicējai lūdza pārdot viņam alkoholisko dzērienu „Džins" un cigaretes „Marlboro". Pieteicēja plkst.18.59 pārdevusi jaunietim minētās preces un izsniedza viņas kases čeku. Pieteicēja paskaidrojumā arī norāda, ka prasījusi jaunietim personību apliecinošu dokumentu, bet viņam tā nav bijis līdzi, tādēļ nodomājusi, ka pēc izskata viņš var būt pilngadīgs un pārdevusi alkoholisko dzērienu un cigaretes *(lietas 36.lapa)*.

[11.3] 2008.gada 9.decembra Cēsu rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 2.iecirkņa priekšnieka *A.C.* dienesta ziņojums. Ziņojumā *A.C.* norāda, ka 2008.gada 9.decembrī tika veikts profilaktiskais reids Cēsu rajona teritorijā, kura mērķis bija noskaidrot, vai nepilngadīgajiem tiek pārdots alkohols un cigaretes. Šā reida laikā kontrolpirkumus veica nepilngadīgā persona, kurai uz 2008.gada 9.decembri ir 16 gadi. Policijas darbinieks ziņojumā arī norādījis, ka visos veikalos pēc pārkāpuma jaunietis uzrādījis savu Latvijas Republikas pasi, lai pārdevējas varētu pārliecināties, ka alkoholu un cigaretes pārdevuši nepilngadīgajam *(lietas 33.lapa)*.

[11.4] 2009.gada 21.janvāra Cēsu rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 2.iecirkņa priekšnieka *A.C.* dienesta ziņojums, kas noformēts pēc VID Vidzemes reģionālās iestādes 2009.gada 16.janvāra pieprasījuma „Par papildmateriāliem *I.B.* administratīvā pārkāpuma lietā" *(lietas 29 un 30.lapa)*. Šajā ziņojumā *A.C.* norāda, ka 2009.gada 9.decembrī kopā ar Cēsu rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 2.iecirkņa vecāko inspektoru *S.S.* un nepilngadīgo *A.R.*, personas kods */personas kods/*, veikuši profilaktisko reidu, tai skaitā veikalā „*/Nosaukums/*", */adrese/*. Konstatējot minētajā veikalā pārkāpumu, lai nerastos pārpratumi, veikala pārdevējai *I.B. A.R.* uzrādījis savu Latvijas Republikas pasi *(lietas 27.lapa)*.

[11.5] Informācija no Personu Datu Pārlūka, kurā norādīts, ka *A.R.* personas kods ir */personas kods/ (lietas 28.lapa)*.

[11.6] Liecinieka *A.R.* tiesas sēdē sniegtā liecība *(sk. sprieduma 6.1.apakšpunktu)*.

[11.7] Liecinieka *A.C.* tiesas sēdē sniegtā liecība *(sk. sprieduma 6.2.apakšpunktu)*.

[11.8] Liecinieka *S.S.* tiesas sēdē sniegtā liecība *(sk. sprieduma 6.3.apakšpunktu)*.

[12] Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Izvērtējot iepriekšējā sprieduma punktā minētos pierādījumus, tiesa secina, ka ar tiem ir pilnībā pierādīts tas faktiskais apstāklis, ka jaunietis, kuram 2008.gada 9.decembrī plkst.18.59 veiktā kontrolpirkuma laikā veikalā „*/Nosaukums/*", */adrese/*, pieteicēja pārdeva alkoholisko dzērienu „Džins" un cigaretes „Marlboro", bija *A.R.*, kurš pirkuma brīdī bija jaunāks par 18 gadiem, proti, viņš bija 16.gadus 3 mēnešus un 22 dienas vecs.

Minēto tiesas secinājumu pēc būtības apstiprina arī pati pieteicēja gan neizsakot nekādus iebildumus, bet parakstot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA487613, gan arī 2008.gada 9.decembra paskaidrojumā norādot: *„Par notikušo nožēloju un apsolos turpmāk līdzīgas situācijas neatkārtot"*.

[13] Ņemot vērā sprieduma iepriekšējā punktā norādīto, tiesa atzīst, ka 2008.gada 9.decembrī plkst.18.59 veikalā „*/Nosaukums/*", */adrese/*, pieteicēja pārdeva alkoholisko dzērienu „Džins" un cigaretes „Marlboro" *A.R.*, kurš pirkuma brīdī bija jaunāks par 18 gadiem. Tādējādi pieteicēja pārkāpa Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta otrās daļas un likuma „Par tabakas izstrādājumu ražošanas, realizācijas, reklāmas un smēķēšanas ierobežošanu" 7.panta trešās daļas nosacījumus. Līdz ar to tiesa arī atzīst, ka atbildētājs pamatoti konstatējis, ka pieteicēja izdarījusi LAPK 155.panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[14] Saskaņā ar LAPK 155.panta trešo daļu par alkoholisko dzērienu un tabakas izstrādājumu pārdošanu nepilngadīgajiem – uzliek naudas sodu pārdevējam no divsimt līdz divsimt piecdesmit latiem.

Attiecībā par piemēroto naudas sodu tiesa atzīst, ka šajā gadījumā nav iespējams lemt par to, vai naudas sods ir nepieciešams, un tas ir piemērots, jo sankcija neparedz nepiemērot naudas sodu vispār. Līdz ar to ir lemjams jautājums tikai par tā apmēru.

Pieteicējai piemērota minimālā LAPK 155.panta trešajā daļā paredzētā sankcija – Ls 200 (divi simti lati). Līdz ar to naudas soda apmērs atbildētājam nebija jāpamato ar apstākļiem, kas ņemami vērā saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu (pārkāpuma raksturs, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi). Nosakot minimālo iespējamo soda apmēru par šāda veida pārkāpumu, lietderības apsvērumus ir izdarījis likumdevējs. Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicējai piemērotais naudas sods Ls 200 apmērā ir tiesisks un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

[15] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja Lēmums par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas

Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.panta trešās daļas ir pamatots un tiesisks, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 21.aprīļa lēmumu Nr.19.2/9053.

Noraidīt *I.B.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 21.aprīļa lēmuma Nr.19.2/9053 atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 25.februārī.

Tiesnesis *(paraksts)* G.Ploriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____G.Ploriņš
Valmierā, 2010.gada 25.februārī